Minnesord Ann-Christine Lindeblad

Ann-Christine Lindeblad, f.d. justitieråd, har gått bort. Ann-Christine blev domare i Högsta domstolen (HD) 2002 och var verksam i HD i 20 år. Innan det var hon lagman i Borås tingsrätt där hon tidigare även varit rådman.

Ann-Christine hade därtill olika uppdrag på finansmarknadsrättens område, som vice ordförande i Stockholmsbörsens disciplinnämnd, ordförande i Swedsecs disciplinnämnd och vice ordförande i Aktiemarknadsnämnden. Därtill var hon engagerad i Carnegiestiftelsen som delar ut priser till personer som gjort hjältemodiga insatser för att rädda andra människors liv. Detta var ett uppdrag som hon var entusiastisk för.

Jag lärde känna Ann-Christine som ordförande i nämnden för brottsskadeersättning. Jag var ledamot av nämnden i 15 år och Ann-Christine var vår ordförande i 13 av dessa. Hon är en av de jurister jag jobbat med sedan jag för snart 30 år sedan tog min juridikexamen som jag imponerats av mest. Alltid väldigt inläst och med en penna redo för markering av formuleringar som kunde preciseras. ”Beslutsförslaget är bra”, kunde Ann-Christine säga till tjänstemännen, ”Men jag har några få språkliga korrigeringar”. Dessa korrigeringar var alltid välfunna.

Till en början var jag litet rädd för Ann-Christine. Hon framstod som sträng, korrekt och allvarlig. Min inställning att man som jurist i stränga, korrekta och allvarliga situationer bör vara — om än respektfull — litet vanvördig och skeptisk mot traditioner, synkade inte omedelbart med hennes mer traditionella syn på den juridiska verksamheten. Men med åren utvecklades detta professionella samarbete och vi hade många goda samtal om framför allt ersättningsrättsliga men även metodologiska frågor.

Ann-Christines engagemang för brottsoffer och juridiken i dessa frågor var stort. Sedan hon gick bort har jag haft kontakt med flera medarbetare på Brottsoffermyndigheten som velat uttrycka sin uppskattning för detta engagemang. Hon var en person som genom sin långa tjänstgöring för staten gjort Sverige bättre. Nu är jag dock ledsen över att den lunch vi planerade, när jag för något år sedan bodde utomlands, inte hann bli av. Vi hade många saker att tala vidare om!

Mårten Schultz